

ת"פ 45406/05/22 - מדינת ישראל נגד אמיר אלפיניש, ספיאן אלסחארנה, מהדי אבו גית

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45406-05-22 מדינת ישראל נ' אלפיניש ואח'

לפני כבוד השופטת קרן וקסלר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אמיר אלפיניש
2. ספיאן אלסחארנה
3. מהדי אבו גית

גזר דין

בעניינם של נאשמים 1 ו- 3

לצורך נוחות הקריאה, ייקראו הנאשמים בשמותיהם הפרטיים.

הנאשמים ואחרים שהוגשו נגדם כתבי אישום נפרדים, עומדים לדין בגין התארגנות פלילית הנוגעת לגניבת כבשים מהמתלונן, שהינו בעלים של משק חקלאי השוכן ביישוב בניה ובו דיר כבשים המוקף בגדר להלן: **המשק**, "דיר".

נאשם 1, **אמיר אלפיניש** (להלן: **אמיר**) הוא בן דודו של נאשם 3, **מהדי אבו גית** (להלן: **מהדי**) ואחיהם של **איברהים אל פיניש** (להלן: **איברהים**) ו**אמין אל פיניש** (להלן: **אמין**).

נאשם 2 **ספיאן אלסחארנה** (להלן: **ספיאן**) הוא תושב האזור השוהה במדינת ישראל כדין.

בהתאם להסדר דיוני בין הצדדים, הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן אוחז שני אישומים, בשתי עבירות **הסנת גבול פלילית בצוותא** לפי סעיף 447(א) ביחד עם סעיף 29(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ושתי עבירות של **סיוע לגניבת בקר** לפי סעיפים 384(א)(2) יחד עם סעיפים 29(א) ו- 31 בחוק העונשין.

הנאשמים הופנו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר אולם לא גובשו בין הצדדים הסכמות לעניין העונש.

עוד יצוין בפתח הדברים כי נאשם 2 לא התייצב לישיבת הטיעונים לעונש ולפיכך הוצא נגדו צו הבאה.

בנסיבות אלה ניתן גזר הדין נגד נאשמים 1 ו-3 בלבד.

כתב האישום המתוקן

1. על פי האישום הראשון, בתאריך 10.5.2022 בסמוך לשעה 20:30 ולאחר תיאום טלפוני, נפגשו הנאשמים ביחד עם **אברהים** בעיר גדרה לצורך חלוקת תפקידים. בהמשך ובסמוך לשעה 22:52 **ספיאן ומהדי** יחד עם **איברהים** אל המשק, פתחו את שער הגדר והוציאו מהמשק 16 כבשים בגילאים שונים, בשווי כולל של כ-18,000 ₪ והובילו אותם אל עבר כביש הסמוך לשטח בית הקברות האזורי (להלן: "**המקום**"). באותן נסיבות, נסע **אמיר** ברכבו מסוג ב.מ.וו (להלן: **הרכב המוביל**) אל עבר מעבר חשמונאים השוכן על כביש 446 על מנת לבחון האם המעבר נקי מנוכחות שוטרים.

בסמוך לכך, שוחחו הנאשמים עם **אמין**, עדכנו אותו במתרחש וביקשו ממנו שיגיע עם רכב לצורך העמסת הכבשים. **אברהים ואמין** יצרו קשר עם מספר אנשים שזהותם אינה ידועה לצורך העמסת הכבשים או מכירתם. באותן נסיבות יצר **אמיר** קשר עם **מחמד אבו ג'עפר** (להלן: "**מחמד**").

בהמשך למתואר, בסמוך לשעה 02:30 הגיע למקום **מחמד** באמצעות רכבו מסוג שברולט בעל עגלת נגרר, בעוד **אמיר** שב עם הרכב המוביל למקום. בנסיבות אלה העמיסו **ספיאן ומהדי** 13 כבשים אל תוך העגלה בעוד **אברהים** מתצפת על המתרחש.

לאחר מכן, נסעו **אמיר ומהדי** ברכב המוביל בעוד **ספיאן ומחמד** נסעו בעגלה מהמקום אל עבר כביש 7 לכיוון מזרח. בסמוך למחלף שורק, הוריד **אמיר** את **מהדי** מהרכב המוביל (משהו לא הגיוני בכתב אישום- כתוב שירד נאשם 2 שלכאורה כבר על העגלה).

בסמוך לשמורת פורה על כביש 6 נעצרו על ידי המשטרה **אמיר** ברכב המוביל ו**מהדי ומחמד** בעגלה, כשהצאן הגנוב בחזקתם.

על פי האישום השני, בתאריך 19.4.2022 בסמוך לשעה 23:00 ולאחר תיאום טלפוני, הגיעו הנאשמים יחד עם **אברהים ואמין** אל המשק, ניגשו אל הדיר ובאופן שאינו ידוע במדויק הזיזו ופירקו חלקים מהגדר. מיד ובסמוך, נטלו הנאשמים ושותפיהם 21 כבשים בגילאים שונים בשווי כולל של כ-30,000 ₪.

טיעוני הצדדים בתמצית

2. ב"כ המאשימה, עו"ד חן זערור, התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות, תוך שהדגישה כי הנאשמים מהווים חלק מהתארגנות עבריינית שפעלה בשני מועדים שונים, לאחר תכנון כל שלב ושלב במעשה וחלוקת תפקידים שנקבעה מבעוד מועד, כאשר היה מי שמתצפת, מי שמוביל, מי שהיה ברכב המעמיס, מי שבודק את השטח וכיו"ב. בנוגע לעבירת הסיוע, נטען כי מדובר בסיוע ברף הגבוה, הנוגע לגרעין ביצוע העבירה, שתרם תרומה של ממש להוצאתה מהכוח אל הפועל וכי יש לראות בכל המעורבים בפרשייה כחוליה בשרשרת העבריינית. עוד

הפנתה לסמיכות הזמנים בין ביצוע העבירות באישום הראשון לאישום השני.

אשר לערכים המוגנים, הפנתה ב"כ המאשימה לפגיעה בקניינו של המתלונן ובמשלח ידו, לפגיעה במעגל הרחב יותר של ציבור המתפרנס מהעסקים החקלאיים וכן לפגיעה בציבור כולו אשר נושא בהתייקרות עלויות הביטוחים. נטען כי גניבה חקלאית היא תופעה שהולכת וגוברת והינה קשה לאכיפה. עוד התייחסה ב"כ המאשימה לנזק הממוני שנגרם למתלונן וכן לסיכון הטמון במפגש הנאשמים עם אותם חקלאים שלעיתים אף גרים בסמוך ונמצאים במקומות הגידול שעות מרובות, בין ביום ובין בלילה, אשר עלול להתלקח ולהוביל לנפגעים בגוף ובנפש.

נוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים ובהתבסס על פסיקה אליה הפנתה, עתרה לקבוע למתחם עונש אחד בגין כלל המעשים הנע בין 22 לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התייחסה להודיית הנאשמים ולתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם, וכן לעברו הפלילי של אמיר ובנסיבות אלה ביקשה להשית על אמיר 32 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פיצוי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, ואילו על מהדי, 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

3. ב"כ הנאשם, עו"ד אור בן שאנן, סבורה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, זאת בהסתמך על פסיקה שהוגשה מטעמה. בתוך כך נטען שכתב האישום תוקן עקב קשיים ראייתיים לעבירה של סיוע, שדינה מחצית מעונשו של המבצע העיקרי. בנוגע לנזק, נטען כי מעל 24 כבשים הושבו ובפועל לא נגרם בפועל נזק כה חמור כפי שמתארת התביעה. כמו כן, לא נגרמו נזקים למשק ולא נגנבו דברים נוספים מלבד הצאן.

בנוגע לקביעת עונשם של הנאשמים הפנתה ההגנה להודיית הנאשמים ולחיסכון בזמן שיפוטי וכן לכך ששהו בתאים מגבילים ללא הפרות. בנוגע למהדי, הפנתה לעברו הנקי וכן לתסקיר החיובי שהוגש בעניינו. בעניין אמיר, הפנתה ההגנה לנסיבות חייו שאינן פשוטות, למצבו הרפואי של בנו בן ה-3 הסובל מנכות בשיעור 100% (הוגשו מסמכים), ולכך שנולד לו ילד נוסף מאז הגשת כתב האישום. נוכח האמור, ביקשה ההגנה למקם את עונשם של שני הנאשמים בתחתית מתחם הענישה ולהשית עליהם מאסר שיינשא בעבודות שירות.

4. הנאשמים ניצלו את זכות המילה האחרונה והביעו צער על המעשים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מעשיהם של הנאשמים מגלמים פגיעה קשה בזכות הקניין של המתלונן, בתחושת הביטחון שלו ובפרטיותו. גניבת מקנה אינה עבירת רכוש רגילה ולא בכדי מצא המחוקק לנכון לקבוע בגינה עבירה של גניבה מיוחדת המוגדרת כעבירת פשע, אשר העונש הקבוע בצידה הוא ארבע שנות מאסר. החומרה היתרה הנובעת לעבירות אלה נובעת מהפגיעה בעצם אובדן מקור פרנסת החקלאים, הנאלצים לעמוד על המשמר ולסכן את רכושם, עד כדי סיכון עצמי, וכן לשאת כתוצאה ממקרי הגניבות בעלויות גבוהות הכרוכות במיגון המשקים ובאבטחתם. אל מול עוצמת הפגיעה יש לציין את הקלות בביצוע העבירות, המתבצעות בחסות העלטה הרחק בשטחים פתוחים המקשים על אבטחתם ואת הקושי בהעמדת עבריינים לדין הנובע מכך.

יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 2943/06 **חילו נ' מדינת ישראל** (11.9.2006):

"לגניבת בקר וצאן בנסיבות מסוימות יוחד במשפט העברי מקום משלה. התורה אומרת (שמות כ"א, ל"ז) "כי יגנוב איש שור או שא וטבחו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע תחת השה". זאת בשונה מגניבה "רגילה" שהגנב משלם בהם, לפי דין תורה, תשלומי כפל. בפשטות מכוונים הדברים לכך, שבקר ומקנה חשיבותם בחברה חקלאית גדולה עד כדי הגדלה משמעות של הקנס המוטל על גניבתם [...] "ראינו כי המחוקק ביקש להחמיר בעונשם של גנבי בקר ומקנה מעבר לגניבה ה'רגילה', וגניבה זו הייתה לעבירת פשע. תסכולו של החקלאי המוצא בהשכימו בבוקר, ולעתים באמצע היום, כי בקרו או צאנו נגנבו בולט במיוחד, כיוון שלא תמיד ניתן לנעול 'רכוש חי' כזה, הרועה בשדה, באופן הרמטי - וגם הביטוח לכך ככל הנראה יקר... על בית משפט זה ליתן ידו ליישום על פי תכליתו...".

6. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי דעתי **לתכנון המשמעותי שקדם לעבירות**. מכתב האישום המתוקן נמחקה אמנם עבירת קשירת קשר לפשע, אולם עובדותיו מלמדות על ביצוע העבירות לאחר תכנון ומחשבה ואין מדובר בביצוע ספונטני. **באישום השני**, המוקדם בזמן, מדובר בהתארגנות של חמישה אנשים, המשק נבחר מראש על ידי השותפים והנאשמים הגיעו למקום לאחר תיאום טלפוני, כשהחמישה ערוכים לפירוק הגדר ולהעמסת הכבשים באופן לו נערכו מבעוד מועד. **באישום הראשון**, המאוחר בזמן, תוכננה העבירה באופן מורכב ומפורט יותר. שוב חזרו הנאשמים לאותו משק מוכר להם שטרם הספיק להתאושש מהגניבה כשלושה שבועות קודם לכן. מדובר בעבירה שתוכננה בקפידה לאחר מפגש משותף שבו ניתן תפקיד לכל אחד מהמעורבים הרבים. הנאשמים פעלו כחלק ממנגנון רב משתתפים, הפועל בתאום, בהתאם לתכנון המוקדם ולתפקיד שניתן להם- בין אם בנסיעה ברכב המוביל, נסיעה בעגלה או העמסת הכבשים. לצורך ביצוע העבירות הצטיידו הנאשמים בכלים, ברכב מוביל ובעגלה, תוך היערכות והכנה מראש.

7. **בבחינת חלקם של הנאשמים בביצוע העבירות** החוק אמנם קובע כי עונשו של המסייע יעמוד על מחצית העונש המרבי הקבוע בצידה של העבירה המושלמת, אולם יש להתייחס גם למעשים עצמם ו"אין משמעות הדבר כי גזירת הדין תעשה באופן מכני-מתמטי, מעשה מספרים במשוואה, כך שהעונש יעמוד תמיד על מחצית מעונשו של המבצע העיקרי" (ע"פ 5857/19 **מדינת ישראל נ' טקיה** (25.1.2021) ע"פ 3342/19 **עסאלה נ' מדינת ישראל** (26.1.2020)). בענייננו, גם אם הנאשמים אינם הרוח החיה מאחורי תכנון הגניבות, הרי שעובדות כתב האישום מלמדות על כך שנטלו חלק פעיל מכל אחת מהגניבות והיוו חלק משמעותי שאין בלתו בביצוע. אשר לאמיר, מהאישום הראשון עולה כי בהמשך לגניבה הוא יצר קשר עם קונה פוטנציאלי בכדי למכור לו את הכבשים, ומכאן שמדובר במי שמצוי במעגל הפנימי של העבירה.

8. **הנוק שנגרם מביצוע העבירה הוא נכבד.** הנאשמים סייעו בגניבת 37 כבשים בשווי 48,000 ₪. חלק מהכבשים אמנם נתפסו אך זאת בזכות המשטרה ולא הודות לנאשמים. מעבר לכך נגרמה פגיעה בפרטיותו של המתלונן בכך שנכנסו לחצריו והפרו את תחושת הביטחון אותה אמור לחוש בתחומי ביתו. עוד נתתי דעתי לסבל שנגרם לכבשים ועלול היה להיגרם להם כתוצאה מהובלתם ברכב שלא דווקא יועד לכך. **פוטנציאל הנוק** אף הוא אינו מבוטל בשים לב לחשש המובנה להתקלות בחקלאי ולאפשרות להסלמת האירוע ולהתלקחות אלימה כתוצאה ממפגש זה.

בבש"פ 1248/21 **סלאמה אבו סבילה נ' מדינת ישראל** (24.2.2021), התייחס כב' השופט י' עמית למסוכנות הרבה הגלומה בעבירות של פשיעה חקלאית:

"התפיסה כי מדובר בעבירת רכוש גרידא אינה במקומה. במקרים רבים הגניבה החקלאית כרוכה גם בהתפרצות למבנה או לשטח סגור ונעשית בצוותא על ידי מספר פורצים. אך גם כאשר הפשיעה החקלאית נעשית בשטח פתוח (כמו גניבת מרעה או יבולים או ציוד חקלאי), הרי שהפשיעה החקלאית נעשית מתוחכמת יותר ויותר. יש בפשיעה החקלאית מסוכנות אינהרנטית בשל הפוטנציאל להתפתחות אלימה במפגש אפשרי בין החקלאי המבקש להגן על פרי עמלו לבין הפורץ באישון לילה. מי שמגיע בלילה רעול פנים, מי שמגיע בלילה עם אחר או אחרים, מי שאינו חושש להימלט מהמשטרה (מה שידוע במקומותינו כתופעת המרדפים. וראו מרדפים בעקבות גניבת עגלים: בבש"פ 1608/06 הייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.3.2006); בבש"פ 835/06 חילו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.2.2006)) - כל אלה, ביחד ולחוד, הם אינדיקציות למסוכנות הטבועה בעבירה של גניבה והתפרצות בכלל, ועבירה של גניבה והתפרצות למטרת גניבה חקלאית בפרט".

מדיניות הענישה:

9. נוכח הפגיעה החמורה בערכים המוגנים, עמדו בתי המשפט עמדו על הצורך להחמיר על אלה המבצעים עבירות של גניבה חקלאית. כך נפסק ברע"פ 4477/10 **ראמי יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.2010):

"אכן, תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת - גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמוד על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות. בצדק קבע בית המשפט המחוזי כי במצב דברים מעין זה, על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו, ולמגזר החקלאי בפרט, ולהחמיר עם מבצעי העבירות. כל זאת, על מנת להבהיר לעבריין בכוח כי גניבה חקלאית אינה משתלמת ומחירה כואב הוא".

על הצורך בהחמרת הענישה אל מול תופעת גניבת בקר ומקנה שהפכה ל"מכת מדינה" עמד בית המשפט ברע"פ 2806/07 **ח'יר יונס נ' מדינת ישראל** (29.3.2007):

"אכן, עבירה של גניבת בקר ומקנה היא עבירה חמורה. אין מדובר בעבירת-רכוש רגילה - ביצועה כרוך בהתאכזרות לבעלי-חיים, יצירת סיכון בריאותי לציבור וגרימת חסרון-כיס משמעותי לבעל החיה. לכן, בשנת התשנ"ו מצא המחוקק לנכון להבחין בין עבירה "רגילה" של גניבה (עבירה הקבועה בסעיף 384 לחוק

העונשין ודינה עד שלוש שנות מאסר), לבין עבירה של גניבת בקר ומקנה (הקבועה בסעיף 393א לחוק ודינה עד ארבע שנות מאסר, וכזו היא מוגדרת כ"פשע"). למרבה הצער, אף שחלפו למעלה מעשר שנים מאז החמיר המחוקק עם עבריינים אלה - המציאות בשטח, כך נדמה, לא השתפרה. אדרבא, התופעה של גניבת בקר ותוצרת חקלאית הלכה ופשתה, וכיום היא בבחינת מכת מדינה. מציאות כזו היא בלתי נסבלת. היא גורמת לנזק כלכלי לא רק לבעליו של הבקר הגנוב, אלא לכל מי שעוסק בענף זה, ושנאלץ להשקיע משאבים יקרים בניסיון למנוע מפורעי חוק לשים לאל את מה שלעיתים הוא מפעל חיים. למרבה הצער, כבר התרחשו מקרים שבמהלך הניסיון למנוע את הנזק התגלגלו הדברים לכדי תוצאות קשות ואף קטלניות. דומה כי מאמצי האכיפה המושקעים בתחום זה של העבריינות הם דלים ויעילותם מוטלת בספק. במצב דברים זה המעט שמערכת בתי-המשפט יכולה לתרום בניסיון להשיב את הסדר על כנו - הוא להחמיר עם מבצעייהן של העבירות, במטרה להבהיר לכל כי מי שישלח את ידו בקניינו של אחר, ישלם על כך מחיר כואב".

10. לצורך גיבוש מתחם הענישה ההולם הופנית על ידי המאשימה לרע"פ 323/19 פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.2019) שם דובר במבקש, תושב אזור יהודה ושומרון ששהה בישראל שלא כדיון, שחבר לשמונה אנשים נוספים, וגנב איתם בצוותא 59 כבשים בשווי כולל של כ-120,000 ש"ח, ממסק משפחתי בשעות הלילה. הכבשים הובלו למשאית אותה לקחו המבקש ושניים אחרים אל שטחי הרשות הפלסטינית, שם הן נמכרו לאדם נוסף. בית המשפט קבע את מתחם הענישה כנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים וגזר על המבקש 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. בדחותו בקשת רשות שהגיש המבקש, קבע בית המשפט העליון כדלקמן:

"גניבות מרעה מאופיינות בנזקים כלכליים כבדים למגדלי המרעה אשר לעיתים מאבדים בן לילה את כל רכושם ועמל של שנים רבות. נזקים משמעותיים אלו, לצד התחכום והתכנון המקדים לביצוע הגניבות, אשר לעיתים דורש איסוף מודיעין מקדים על ידי העבריינים ואפיון של שגרת פעילותם של מגדלי המרעה דורשים את הוקעתה של תופעה זו מהיסוד. לא בכדי משקיעות רשויות האכיפה משאבים רבים בצמצום היקף גניבות המרעה - ועל בתי המשפט ליטול חלק ממשי במאמצים לגדיעתן על ידי הכתבת מדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה".

רע"פ 1142/22 שאדי חדאד נ' מדינת ישראל (24.2.2022): המבקש ואחרים קשרו קשר לגניבת תוצר חקלאי - פרי אבוקדו ובהמשך הסיגו גבול למטע אבוקדו וקטפו כ-5 טון אבוקדו. הם חדלו ממעשיהם רק לאחר שאחד מבין הנאשמים עוכב על ידי ניידת משטרה בסמוך למטע. בתיק נוסף שצורף הורשע המבקש בכך שפעל יחד עם שלושה אחרים כקבוצה מאורגנת שמטרתה לבצע גניבות של תוצרת חקלאית ממטעים שונים בקיבוצים ומושבים ביישובי הצפון. באחד הימים הגיעו המבקש ושותפיו למטע אבוקדו, חתכו חלק מגדר התיל המקיפה את המטע, נכנסו למטע, קטפו ונטלו 2,424 ק"ג אבוקדו, אותם נטשו מאחור משהתחוו להם שאותרו על ידי המשטרה. בית המשפט השלום קבע בתיק העיקרי מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובתיק הנוסף - מתחם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל. בפסק הדין שדן בערעור על הכרעת הדין קבע בית המשפט המחוזי כי מהתשתית העובדתית עולה שהיו מעורבים באירוע אנשים נוספים שאינם המבקש וכתוצאה מכך הנזק שנגרם מביצוע העבירות פחות אף בהרבה מזה שנקבע בהכרעת הדין. על רקע קביעות אלה הופחת העונש בתיק העיקרי ל-9 חודשי מאסר כך שסך הכול ירצה 15 חודשי מאסר בפועל. בדחותו בקשת רשות ערעור קבע כב' השופט כבוב כדלקמן: "מעשיו של המבקש הגנוב את תוצר עמלם של אחרים מקוממים, ודורשים ענישה

מחמירה. לא אחת נשמעת זעקתם של החקלאים על גזילת פרי עמלם והמאמץ הרב המושקע, הן כספית והן פיזית, במניעת גניבות חקלאיות. נפיצותה של תופעת הגניבה החקלאית יש בה כדי ללמד על קלות המעשה וייתכן שאף על קלות הענישה הנגזרת על עבריינים מבצעי עבירה זו. על בתי המשפט לבטא את הסלידה מתופעה זו וכאמור, את החומרה הרבה הגלומה במעשים אלו ולגזור עונשים המבטאים חומרה זו".

עפ"ג (ב"ש) 14218-06-22 אבו גנימה נ' מדינת ישראל (23.11.2022), דן בנאשם שהורשע לאחר ניהול ההוכחות בעבירה של גניבת בקר בכך שגנב שתי סוסות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בצד מאסר על תנאי, קנס וכן פיצוי למתלונן בסך 40,000 ₪. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל לאחר שהצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה כך שהעונש הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ (נצ') 31822-04-11 רשק ואח' נ' מדינת ישראל (12.7.2011) דן בית המשפט בעניינם של מספר מערערים חלקם תושבי השטחים ששהו בישראל שלא כדיון, שהיו חלק מכנופיה ששמה לה למטרה לגנוב בקר מבעלי רפתות במטרה להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית. באישום המשותף לכלל המערערים מדובר בגניבת 19 עגלים בצוותא ובאישום נוסף הנוגע לגניבת 46 עגלים מרפת, הורשעו נאשמים 1 ו-3 בעבירה של סיוע לגניבה בנסיבות מיוחדות. בגזר הדין, שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין, הושתו על הנאשמים 1 ו-3 עונשי מאסר לתקופות של 45 ו-38 חודשים בהתאמה ואילו יתר הנאשמים נדונו ל-26 ו-28 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את כלל ערעורי הנאשמים נגד חומרת העונש והביע עמדתו כי "עונשי המאסר בפועל שהוטלו על המערערים משקפים את מגמת החמרה בעונשיהם של מבצעי עבירות חקלאיות בשנים האחרונות, בפרט כאלו המבוצעות תוך התארגנות, תכנון מדוקדק ומספר רב של מעורבים. העונשים עולים בקנה אחד עם רמת הענישה המקובלת כיום ואף אינם מצויים ברף הגבוה שלה".

11. ההגנה הפנתה מצדה לעפ"ג (נצ') 16260-02-21 חוש נ' מדינת ישראל (3.5.2021), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר והסתייעות ברכב לעבור עבירה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות עד 24 חודשי מאסר בפועל ודן את הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים לרבות פיצוי למתלוננים בסכום כולל של 10,000 ₪. מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא, במהלכן נגנבו עגלות ודולבים משטחים חקלאיים שערכם הכולל עמד על 21,700 ₪. ערעור הנאשם התקבל בהסכמה ועונשו הופחת ל-9 חודשי עבודות שירות, בין היתר, נוכח טענות בהיבט של אחידות הענישה לאחר ששותפיו של הנאשם נדונו לעונשים שלא כללו מאסר בפועל.

כמו כן הופנית לת"פ (ק"ג) 54241-05-11 מדינת ישראל נ' אלקרינאוי (28.5.2013), הדן בשני נאשמים שהורשעו בעבירות של גניבה בצוותא חדא; גניבה בצוותא חדא בנסיבות מחמירות; קשר לפשע והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשמים קשרו קשר עם אחר לגניבת תוצרת חקלאית ועופות מחווה. בהמשך לכך נאשם 2 גנב בצוותא עם אחר מהחווה 46 עופות וכ-10 טון תערובת לעופות ואילו נאשם 1 גנב מהלול בחווה 500 עופות. מדובר בגזר דין שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין. בית המשפט השית על הנאשמים עונשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. ראוי לציין כי הערעור נדחה במסגרת עפ"ג (ב"ש) 26981-07-13 (30.10.2013).

עוד הופנית לת"פ (ב"ש) 4203-06 **מדינת ישראל נ' אבו סבילה** (15.3.2011) הדן בנאשם שהורשע בהסגת גבול וגניבת בקר ומקנה בכך שהסיג גבול למשק במושב, שבר את מנעול הדיר והוביל 70 כבשים מהדיר לוואדי הסמוך למקום. שווי הכבשים הינו כ- 100,000 ₪. הצאן נתפס והוחזר לבעליו. גם במקרה זה מדובר בגזר דין שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין. בית המשפט השית על הנאשם עונשי 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

12. נוכח אופיים הדומה של המעשים כנגד אותו קורבן עבירה, סמיכות המקרים, והרקע לביצועם, עתירת הצדדים לקבוע מתחם ענישה אחד מקובלת עלי, עם זאת, לצורך קביעת העונש יש להתחשב בכך שמדובר שאין מדובר במקרה חד פעמי (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)).

13. בהתחשב בעקרון ההלימה, במידה הפגיעה בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הורשעו הנאשמים, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ומדיניות הענישה הרווחת **אני קובעת את מתחם העונש בענייננו כנע בין 18 ועד 40 חודשי מאסר, בצירוף עונשי מאסר על תנאי, קנס, פיצוי לקורבן העבירה.**

קביעת עונשם של הנאשמים:

14. התחשבתי בהודיית הנאשמים בכתב האישום אשר חסכה בזמן שיפוטי ובזמנם של העדים.

15. אמיר הוא בן 30, נשוי ואב לשני ילדים. בעברו שלוש הרשעות קודמות בעבירות גניבה, גניבת רכב והפרת הוראה חוקית, האחרונה שבהן משנת 2013.

בפגישתו עם שירות המבחן תאר מצב כלכלי תקין על אף היותו מצוי בחובות. עבר לאורך השנים בין מסגרות תעסוקה שונות בתחום החשמל והתקשה ביציבות מסגרת התעסוקתית בשל רצונו לשפר את תנאי העסקתו. סיפר שבנו סובל מבעיה בכליות, הוא נותח וכיום נמצא במעקב רפואי. אמיר שלל מעורבות בחברה שולית ואינו מודה בבצוע העבירות. על אף האמור מסר שהוא זקוק כיום לטיפול כיוון "שכל אדם זקוק לטיפול בחייו" והתחייב להתמיד בטיפול ככל שישולב בכזה. שירות המבחן התרשם שאמיר מסר מידע מצומצם והשיב לשאלות באופן קונקרטי. ניכר שהוא חש שאכזב את בני משפחתו בהתנהלותו באירוע ולכן נושא עמו חויית כישלון. על אף הצהרותיו בנוגע לרצונו להשתלב בהליך טיפולי, סבר שירות המבחן שמוטיבציה חיצונית היא שמניעה את אמיר ואינה פנימית ועמוקה. מאחר שאמיר אינו מודה בעבירות ואינו מכיר בדפוסיו המכשילים, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

עוד התחשבתי בהשלכת עונש מאסר על משפחתו של אמיר שהוא אב לשני ילדים קטנים שאחד מהם סובל, כאמור, מבעיות רפואיות.

16. מהדי הוא בן 21, נעדר הרשעות קודמות.

משני תסקירים שהוגשו עלה שהוא גדל במערכת משפחתית נורמטיבית. מהדי הביא צער וחרטה על ביצוע העבירה אולם נטל אחריות חלקית וצמצמם ממידת מעורבותו, טען שהתלווה לבן דודו ואחיו מבלי ששותף במטרת הנסיעה ואך סייע בהעמסת הכבשים. בנוגע לאישום השני שלל מהדי לחלוטין מעורבות וטען שהודה בשל רצונו שלא להפליל את שותפיו. מהתסקיר עלה שמהדי מתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית, מצוי בהליך גיבוש אישיותו המאופיינת בקווים ילדותיים. עוד התרשם שירות המבחן מנטייה להיגרר אחר חברה שולית ומקושי להתמודד עם מצוקתו הכלכלית באופן אדפטיבי. בחודש מאי 2023 שולב מהדי בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים והשתתף בכל המפגשים מלבד המפגש הראשון. הוא עדיין מתקשה לערוך התבוננות עצמית רחבה ומעמיקה אך משתתף בשיח הציבורי וניכר שהקבוצה משמעותית עבורו. המלצת שירות המבחן היא להטיל על מהדי צו מבחן למשך שנה וכן עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות על מנת להמחיש לו את חומרת מעשיו.

17. באיזון השיקולים השונים מצאתי למקם את עונשו של אמיר בשליש התחתון של מתחם הענישה שקבעתי.

18. אשר לעתירה לחילוט רכבו של אמיר, בהתאם לסעיף 39(א) בפקודת מעצר וחיפוש [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט חפץ ששימש בביצוע העבירה. הזיקה של רכב הב.מ.וו לביצוע העבירה היא מובהקת לנוכח השימוש בו כ"רכב מוביל", בין היתר, על מנת לתצפת אם מעבר חשמונאים פנוי מנוכחות שוטרים. אל מול אלה שקלתי את העובדה שאמיר הורשע בעבירה של סיוע לגניבה מיוחדת ולא בעבירה המושלמת, עוד נתתי דעתי לנסיבותיו המשפחתיות של אמיר ולמצבו הרפואי של בנו אשר זקוק לטיפולים רפואיים. נוכח האמור, אלה מצאתי להימנע מחילוט הרכב ותחת זאת מצאתי לקבוע קנס גבוה ביחס לנאשמים האחרים, לאחר שגם נתתי דעתי לסכום שהופקד לצורך שחרור הרכב.

19. את עונשו של מהדי מצאתי לקבוע בתחתיתו של המתחם, על אף התסקיר שעדיין מעלה תהיות לגבי סיכויי שיקומו וזאת לאור גילו הצעיר מאד ויתר השיקולים העומדים לזכותו.

20. התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1- אמיר

א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצויים בסך ₪ 4,000 למתלונן, אשר יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.3.2024 ויועברו למתלונן על ידי המזכירות בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה.

ה. קנס בסך ₪ 12,000 או 4 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישתלם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.2.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול.

תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

הנאשם 3- מהדי

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצויים בסך ₪ 4,000 למתלונן, אשר יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.3.2024 ויועברו למתלונן על ידי המזכירות בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה.

ה. קנס בסך ₪ 6,000 או 60 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישתלם ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.2.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול.

תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

הנאשמים יתייצבו לנשיאת מאסרם בבית סוהר "ניצן" ביום 11.2.2024 עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס כשברשותם תעודת זהות וגזר דין.

פתוחה הדלת בפני הנאשמים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס: רכזת מיין מוקדם 074-7831077 או רשמת מאסרים נדחים 074-7831078 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ד, 01 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.